

Kommission, der hurtigst muligt skulde fremsætte Forslag til Ophævelse eller Afløsning af samtlige Fiskeriprivilegier, og at man dernæst burde fremme det foreliggende Forslag, da det indeholdt flere Fremskridt af Betydning:

Landbrugsministeren erklærede sig villig til at nedsætte en Kommission, som indenfor en nærmere bestemt Tid skulde fremsætte Forslag om Ophævelse eller Afløsning af de omtalte Særrettigheder, og har meddelt Udvalget, at der i den nærmeste Tid vil blive forelagt Forslag om en saadan Kommissions Nedsættelse. Det kan derfor ventes, at der nu vil blive taget alvorligt fat paa Løsningen af det gamle, men stadig tiltagende Stridsspørgsmaal.

Ud fra disse Betragtninger har Udvalget ved Behandlingen af det foreliggende Forslag ikke beskæftiget sig med den principiell Side af Aalegaardsbestemmelserne, men derimod efter en omhyggelig Drøftelse af de enkelte Paragraffer søgt at fremme Gennemførelsen af det foreliggende Forslag. I det væsentlige har Udvalget kunnet tiltræde de fremsatte Ændringsforslag, af hvilke intet er af særlig gennemgribende Art. Men foruden de stilledes Ændringsforslag har flere Spørgsmaal været drøftede, deriblandt Spørgsmaalet om Ejendomsretten til samtlige Fiskepladser. Udvalget kan saaledes fuldt ud tiltræde Bestemmelsen i Lovforslagets § 19, hvorved de Staten tilhørende Bundgarnssteder og Sildevaaddrætsteder ved Forpagtningens Udløb eller ved Embedsledighed overgives til frit Fiskeri, men har dog ment, at Staten af Hensyn til Fremtiden bør beholde den egentlige Ejendomsret. Naar Udvalget imidlertid ikke har fremsat Ændringsforslag, er det, fordi man maa betragte det som givet, at Staten er den egentlige Ejer af alle Fiskepladser i vore Farvande, med Undtagelse af de Fiskerirettigheder, der er hjemlede andre ifølge særlige Adkomstdokumenter.

Om Bundgarnspladserne har der i Fortiden været stor Strid, men ved Loven af 1907 blev det som almindelig Regel fastslaaet, at ingen kunde sikre sig Bru-

gen af en Bundgarnsplads for et længere Tidsrum end 3 Aar — den Tid, man almindelig regner Garnets Varighed. Da det imidlertid for Udvalget er oplyst, at man sine Steder gennem Vedtægter har sikret Fiskere Bundgarnsretten for et længere Aaremaal, i nogle Tilfælde endog for Livstid, har Udvalget indgaaende drøftet Betimeligheden af at fastslaa, at dette ikke er Forslagets Hensigt. Da Forholdene sine Steder dog maaske kan gøre det ønskeligt at udstrække Brugsretten til mere end 3 Aar, og da Lovforslaget samtidig foreslaar, at alle egentlige Fiskere over 21 Aar har Stemmeret ved Oprettelse af Vedtægter, har Udvalget næret Betænkelse ved at fremsætte Forslag, hvorved Fiskernes Ret til gennem Vedtægter at ordne de stedlige Fiskeriforhold begrænses.

Udvalget forventer dog, at Landbrugsministeren vil have Opmærksomheden henvendt paa det omtalte Forhold, saa at der ikke gennem Vedtægtsbestemmelser skabes nye Privilegier, idet Vedtægternes Formaal kun bør være at fremme Fiskeriet og ikke at hindre nogen fiskeriberettiget i at udnytte Fiskevandenes Rigdom.

Udvalget har ligeledes drøftet Spørgsmaalet om Anvendelsen af Piglyster, idet der fra enkelt Side har været fremsat Forslag om at forbyde Brugen af dette Rødskaab, dog saaledes, at Landbrugsministeren efter derom fremsat Begæring af en Egns Fiskere kunde give Tilladelse til Afvigelse herfra. Da Savlysteren imidlertid koster mere i Anskaffelse, og da den tilmed ikke kan anvendes paa flere Steder, hvor man med godt Udbytte kan benytte Piglysteren, har Udvalget ikke ment at burde gaa videre, end Lovforslaget foreskriver. Efter Forslagets § 10 kan Landbrugsministeren nemlig udstede Forbud mod Benyttelsen af Piglyster i et Farvand, naar Flertallet af de omboende stemmeberettigede Fiskere fremsætter Begæring derom.

En Del af Udvalgets Medlemmer nærer stor Betænkelse ved Lovforslagets § 17, der giver Regeringen en vidtstrakt Bemyndigelse til at afslutte Overenskomster med